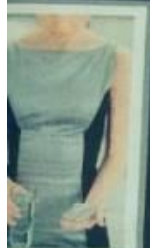

Članak o splitskom ogranku u “Slobodnoj Dalmaciji”

"Thank you", "Spasibo", "Grazie", ravnodušno su krugovi "Mero pour ce moment" (Hvala za ovaj trenutak) bile prve riječi Francuske, Valérie Thérien, koja je u ovom razgovoru prevedena na 11 drugih jezika, objavio je intervju koji procjenjuje da će uspješnica zaraditi između 1,3 i 1,7 milijuna eura.

E' LIJEKOVE

ke,
je!

itečenja
brega,
re...

olesnici često
tiraju da im
nici za običnu
ladu prepisu
iotik, a ako
poslušaju,
i nabavljaju
pa ne čudi
njavajući
ak da se
7 posto
škлина,
lina,
sporina,
iamida,
glikozida,
na... troši
bolničkom
ju.
liječnicima u
Svjetskog
jesnosti o
ticima jest
episuju
ko o sumnjaju
rtnu
jsku
u,
jer
kokom,
ste
ne tonzile,
ni bolni
vorovi,
ost kašlja
eraturu
riše,
eba

ona doza
ka može
soremečaj
e crijeva
neki
i oštećuju
jetru,

Volonteri Mirela Bojić-Vrdoljak, Ante Grgić i Vesna Knežević

Prikupljena odjeća - siromašni je mogu uzeti koliko god žele...

DOBRA SRCA U ZAGORI U POSJETU KRŠĆANSKOJ HUMANITARNOJ UDRUZI 'PUTEVI MILOSTI' ČIJA TRI AKTIVNA VOLONTERA PREKO FACEBOOKA NUDE HRANU I ODJEĆU POTREBITIMA

Siromašni Splićani, skrivajući se, po pomoć idu u Dugobabe

Po pomoć sve češće dolaze i ljudi iz Splita. Možda i zato što je ovdje diskretnije, ne kao u gradskim podružnicama Crvenog križa, gdje se osjećaju na neki način stigmatizirani ako ih netko vidi... - kazuje Vesna Knežević, dopredsjednica udruge

Prostor u Dugobabama Kršćanskoj udruzi 'Putevi milosti' velikušno je prepustio načelnik Klisa Jakov Vetma

PISALAKA GOSPODNETIĆ
SNIMIO VOJKO BAŠIĆ/PROFX

Svi su naši članovi, naravno, volonteri. Ima nas na desetine, a za pravo nas je - pošteno govoreći - aktivno samo troje. I zlatno je pravilo da nitko od članova ne smije ama baš ništa uzeti za sebe: čak ni od stare odjeće, a kamoli hrane ili, nekad, boze, novca. Ako je netko doista u potrebi, onda može biti naš korisnik ili simpatizer, ali ne i član - strogo, ali pravdom govori Vesna Knežević, dopredsjednica Kršćanske humanitarne udruge "Putevi milosti" i jedna iz spomenutog trija, koji se sastoji od prosječnih građana ove zemlje: Vesne, zaposlene u tvrtki za otkup metala, nezaposlene Mirele i Ante, studenta.

Dakle, onih koji više nemaju nego imaju. I bez obzira na to, oni su odlučili svoje vrijeme i trud posvetiti ljudima koji, privučeni ponajviše objavama na "Fejsu", svakodnevno dolaze po pomoć u

prostorije udruge u Dugobabama. Kroz ovo svjedočanstvo naša nasugovornica podsjeća na notornu istinu da se tri stvari ne mogu sakriti: kašalj, siromaštvo i ljubav. Ipak, ljudi se trude jer ima i nešto u onoj da je "ponos utočište siromaha".

Dodu i iz Caritasa

Ova udruga ima sjedište u Osijeku, a ispočetka sam ja jedina servisirala šire splitsko područje: stan mi je vječno izgledao kao skladište. Onda sam se odlučila angažirati u pronalasku prostora za rad i, nakon jedne ne baš najsigurnije kratkotrajne epizode u Bročancu, danas smo ovdje u Dugobabama, gdje nam je svima (trima aktivnim članovima, nap.a.) službena adresa. Imamo u evidenciji šest siromašnih obitelji iz blize okolice, a po pomoć sve češće dolaze i ljudi iz Splita.

Možda i zato što je ovdje diskretnije, ne kao u gradskim podružnicama Crvenog križa gdje se osjećaju na neki način stigmatizirano

Mnogi traže i novac za račune, struju, grijanje... Gotovo svi pritom spominju djecu. Kažu: 'dijete mi gladuje', 'dijete mi se smrzava', i slično. Na žalost, ima i puno 'lažnjaka', no mi ih ipak razotknjemo - govori poštovna Vesna

ako budu viđeni. Dodu čak i djelatnici Caritasa! Kod njih se inače ne može uzeti neograničena količina odjeće, a kod nas su ljudi slobodni napuniti i cijeli prtljajnik ako žele. Što će s tom odjećom, na njihovu je dušu; mi im samo damo da popune formular o primitku donacije. Kako pokriju troškove prijevoza iz Splita dovdje? Pa, snadu se

- dobrodružno će Vesna, dok nas zanima kakva ju je ona stvarna potreba pokušala da dragocjeno slobodno vrijeme posveti nepoznatim ljudima. Ipak su u Crvenom križu mnogi, za razliku od poštovnog trija iz ove priče, zaposlenici, a to je sasvim druga priča.

Od Imotskog sam, iz malog mjesta Ričice, a bilo nas je osmero djece i navikli smo se i stisnuti i podijeliti među sobom što imamo. To je inače potpuno logično, ali nemoguće puno pisati meni: drago mi je što mogu pomoći - kazuje Vesna, koja jedina od aktivista volontera posjeduje automobil, pa uglavnom o vlastitu trošku servisira sve transfere... A ima ih, reklo se, sve više, pogotovo u božićno vrijeme pred nama jer su u pripremi razne akcije: prodaja suvenira ispred crkvi u široj splitskoj okolici, na primjer. Ima i kontrola.

'Idemo u kontrolu'

Ljudi puno traže hranu, a kako nju ponekad doslovce mi kupujemo vlastitim novcem, ne možemo je donirati bez svojevrsnog očitovanja. Zato nenajavljeni bane-mo na vrata onih koji su tražili pomoć, pa se nastojimo osobno uvjeriti treba li doista toj obitelji pomoć ili samo žele uštedjeti. Mnogi traže i novac za račune, struju, grijanje... Gotovo svi pritom spominju djecu. Kažu: 'dijete mi gladuje', 'dijete mi se smrzava', i slično.

Na žalost, ima i puno "lažnjaka", to je ona negativna strana komuniciranja preko društvenih mreža, što ima dosta "blefera", no mi ih ipak razotknjemo - govori poštovna dopredsjednica udruge koja, premda nosi ime "kr-

šćanska", nije formalno pri Crkvi, a pomaže onima u potrebi bez obzira na vjeru ili nevjernost. Doduše, većina svećenika benevolentna je prema prodaji suvenira ispred njihovih mjesta bogoslužja, a jedan od rijetkih koji im za to nije dao blagoslov bio je - gle ironije - onaj podrijetlom iz Dugobaba, koji ima prezime čuvenoga brata...

Neprodati gobljeni

Ne zamjeramo ni njemu što nas nije podržao jer ima i puno lažnih humanitaraca. Ove suvenire izradio je, pak, potpuno besplatno nekadašnji branitelj, naivni umjetnik Mladen Perković iz Slavonske, a mi deset posto od prodaje damo podavačici pa tako i nju pomognemo za Božić. Prihod dajemo siromašnim korisnicima pomoći, u potpunosti diskreciji kao i inače - nadovezuje se mladi Ante Grgić, glazbenik i student na Pomorskom fakultetu, inače i predsjednik Savjeta mladih pri općini Klis, čiji je načelnik Jakov Vetma velikušno prepustio udruzi prostor u kojemu djeluju za skladište (uglavnom odjeće i obuće), a pokriva im i troškove za struju. Za gorivo i poštarine se sami snalaze...

Prostor je dirljivo ukrašen - goblenima Villera, nekoč nezaobilaznim dekorom boljih građanskih stanova, koje je udruzi donirala Vesna Morić. "Olujno more", "Citacića", "Zimska noć"... Sjećate se?

Eh, njih sam pokušala prodati da skupimo malo novca - tihoo veli mlada mama Mirela Bojić-Vrdoljak, koja u prostoru udruge često svede svojih dvoje predškola-ka "da se uče životu". Ali, za goblene zasad nema kupca...